

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

21 februari 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Dirk Holemans tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de uitvoering van het door de Vlaamse regering op 17 november 2000 goedgekeurde Territoriaal Pact Gent

Interpellatie van de heer Dirk Holemans tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de initiatieven inzake mobiliteit genomen op basis van het door de Vlaamse regering op 17 november 2000 goedgekeurde Territoriaal Pact Gent

Interpellatie van de heer Dirk Holemans tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de initiatieven inzake het creëren van tewerkstelling genomen op basis van het door de Vlaamse regering op 17 november 2000 goedgekeurde Territoriaal Pact Gent

Interpellatie van mevrouw Veerle Declercq tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een aantal knelpunten inzake opleidingen en premies

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de betwisting door de Waalse regering van het Vlaamse stelsel van aanmoedigingspremies

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Waalse verzet tegen de Vlaamse aanmoedigingspremies als aanvulling op het tijds-krediet

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Waalse verzet tegen de Vlaamse aanmoedigingspremies als aanvulling op het tijds-krediet

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de regelgeving voor de organisatie van missverkiezingen

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de nood aan controle op timesharingbedrijven

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over VDAB-opleidingen aan gedetineerden, naar aanleiding van de ontsnapping van een gevangene

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over eventuele steun aan informatiecampagnes van PWA's

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 21 februari 2002

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.22 uur.*

Interpellatie van de heer Dirk Holemans tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de uitvoering van het door de Vlaamse regering op 17 november 2000 goedgekeurde Territoriaal Pact Gent

Interpellatie van de heer Dirk Holemans tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de initiatieven inzake mobiliteit genomen op basis van het door de Vlaamse regering op 17 november 2000 goedgekeurde Territoriaal Pact Gent

Interpellatie van de heer Dirk Holemans tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de initiatieven inzake het creëren van tewerkstelling genomen op basis van het door de Vlaamse regering op 17 november 2000 goedgekeurde Territoriaal Pact Gent

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Holemans tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de uitvoering van het door de Vlaamse regering op 17 november 2000 goedgekeurde Territoriaal Pact Gent, tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de initiatieven inzake mobiliteit genomen op basis van het door de Vlaamse regering op 17 november 2000 goedgekeurde Territoriaal Pact Gent, en tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de initiatieven inzake het creëren van tewerkstelling genomen op basis van het door de Vlaamse regering op 17 november 2000 goedgekeurde Territoriaal Pact Gent.

Minister Landuyt zal antwoorden in naam van minister-president Dewael en minister Stevaert.

De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de regio Gent heeft een hoge graad van werkloosheid. Als Vlaanderen aan 7 procent komt, dan haalt Gent 13 procent. Voor bepaalde doelgroepen ligt dat percentage nog veel hoger. Dit thema belangt u dus zeker aan. Om deze problemen op te lossen is een goede samenwerking nodig tussen de Vlaamse regering en het stadsbestuur.

Naast de problemen van werkloosheid ontstaan er ook problemen als grote bedrijven hun bedrijfsactiviteiten op korte termijn uitbreiden. Volvo Gent had aangekondigd haar activiteiten met 1.800 rechtstreekse banen, en met 6.000 onrechtstreekse banen uit te breiden. Werknemers van kleine KMO's zouden zo de kans krijgen om bij een groot bedrijf als Volvo aan de slag te gaan. Er wordt meer werkgelegenheid gecreëerd, maar de KMO's moeten dan op zoek gaan naar geschikte werknemers, terwijl het juist de grote bedrijven zijn die beschikken over de capaciteiten om mensen op te leiden.

Naar aanleiding van dergelijke aankondigingen van grote bedrijven heeft de Vlaamse regering een wijze beslissing genomen onder de noemer Territoriaal Pact. Dat heeft tot doel de coördinatie te bevorderen tussen de Vlaamse regering, het lokale stadsbestuur en de betrokken privé-bedrijven. De beslissing omvat twee fasen : de opmaak van een inventarisatie en het in kaart brengen van de specifieke noden, en op basis hiervan het effectief afsluiten van een Territoriaal Pact tussen de Vlaamse regering en het Gentse stadsbestuur en de privé-initiatiefnemers.

– *De heer Jacques Laverge treedt als voorzitter op.*

Holemans

Eind januari 2002 heeft de bevoegde schepen, de heer Termont, zich heel kritisch uitgelaten over de Vlaamse regering. Hij heeft gezegd dat er een jaar na datum nog niets is gebeurd. Hij heeft gezegd dat hij de Vlaamse regering een nieuwe nota, faxen, brieven en e-mails heeft gestuurd, maar dat hij daarop geen antwoord krijgt. Dat is een zware aantijging en het is belangrijk te weten of ze antwoordt aan de realiteit.

Welke stappen heeft minister-president Dewael ondernomen sinds de regeringsbeslissing van 17 november 2000 ? In welke mate is de Vlaamse regering betrokken bij de opmaak van de synthese-nota, de uitvoerende fase 1 van het Territoriaal Pact ?

Al die bedrijfsuitbreidingen zorgen voor problemen van toelevering en mobiliteit van de werknemers. De stad Gent had pas in november 2001 een synthesenota klaar. Is deze informatie volgens minister Stevaert correct ? Klopt de uitspraak van de heer Termont dat de Vlaamse regering nog niets heeft gedaan ? Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Mijnheer de minister, welke initiatieven hebt u inzake het Territoriaal Pact genomen om de werkloosheid, en vooral die van allochtonen, aan te pakken ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Er is een regeringsbeslissing over het Territoriaal Pact. Minister-president Dewael zal een en ander coördineren.

Wie de regeringsnota van 17 november 2000 leest zal merken dat we eigenlijk klaar zijn met de eerste fase. Het enige vervelende is dat de heer Termont dat niet heeft gemerkt. We zijn op initiatief van de minister-president reeds tijdens het voorjaar van 2001 een vijftal malen bijeengekomen om de prioritaire knelpunten te bepalen en een planning te maken waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen knelpunten op korte en knelpunten op middellange termijn.

Wat de initiatieven inzake mobiliteit betreft kan ik u in naam van minister Stevaert het volgende mededelen. De administratie Wegen en Verkeer is vertegenwoordigd in de stuurgroep. De knelpunten inzake mobiliteit zoals vermeld in het Territoriaal Pact Gent zijn dezelfde als deze waarover ook buiten het initiatief voortdurend wordt overlegd met

de andere actoren, dus de stad en de omliggende gemeenten, de provincie Oost-Vlaanderen, de Lijn en de NMBS.

Het gaat onder meer over het ROM-project, meer specifiek de mobiliteit in het havengebied, met de aanpak van de R4 West en de R4 Oost en de studie over de mogelijke oeververbinding. Verder is er het opmaken van de streefbeelden voor de rest van de R4 Ring rond Gent, met onder meer het doortrekken van de R4 naar Merelbeke. Er is het meewerken aan de ontwikkelingen in de stationsomgevingen Gent-Sint-Pieters en Gent-Dampoort. Er is het sluiten van de stadsring R40 met de bouw van de Handelsdokbrug. Er zal worden meegewerkt aan het algemene vervoersplan van De Lijn in de Gentse regio. De standpunten die binnen de stuurgroep Territoriaal Pact Gent worden ingenomen zijn dan ook volledig gebaseerd op de conclusies van het ROM-overleg inzake de mobiliteit. Het kan niet de bedoeling zijn om in het kader van het Territoriaal Pact Gent te beginnen met een nieuwe denkoefening over mobiliteit, daar het overleg op dit punt zeer vruchtbaar is geweest en heeft geleid tot een breed maatschappelijk draagvlak.

In 1998 is op initiatief van de administratie Wegen en Verkeer een bedrijfsvervoerplan opgemaakt voor het bedrijf Volvo Cars. Voor de bedrijvenzones zijn tot nu toe geen plannen opgemaakt. De diensten van de provincie Oost-Vlaanderen hebben de intentie om de bedrijfsvervoerplannen op het niveau van de bedrijvenzones te gaan ontwikkelen.

Dan was er de vraag of ik zelf de acties inzake werkgelegenheid, en dan vooral de budgettaire gevolgen ervan, onderschrijf. De recente synthesenota van schepen Termont is tot op heden nog niet besproken op het interkabinettenniveau, maar ze is wel ter toetsing aan het Vlaamse beleid overgemaakt aan de bevoegde administraties. We wachten nu op die toetsing.

Het voorstel van de heer Termont is een Gents initiatief en is niet in overleg met mezelf, als bevoegd minister, tot stand gekomen. Op korte termijn is op vraag van de stad Gent en Volvo een overleg gepland met mij. Dat zal in de maand maart doorgaan, geloof ik. Tijdens dit onderhoud zal ook worden nagegaan op welke wijze de sectorconsulenten waarin is voorzien in de sectorconvenants met de automobielnijverheid ter beschikking kunnen worden gesteld in het kader van de toeleidingsproblematiek. U weet dat de zaken wat dit betreft positief evolueren.

Landuyt

Voor de uitbreiding van Volvo zal men veel mensen moeten aanwerven. We bereiden ons hier dus voor op de omgekeerde problematiek, namelijk ervoor zorgen dat een pak vacatures kunnen worden ingevuld. Zoals u weet gaat het hier om opleiding. Het gaat er niet alleen om mensen te verwijzen naar de job, maar ook om na te gaan hoe we vlot en in samenspraak met de sector kunnen zorgen voor een goede opleiding.

U vroeg me wat ik doe voor de hoge werkloosheid in Gent. Als antwoord zou ik een opsomming moeten geven van al mijn beleidspunten, waarvan men de meeste terugvindt in Gent en Antwerpen. Ik wil u dat besparen. Als u het natuurlijk niet gelooft, wil ik eraan beginnen.

De heer Dirk Holemans : Een kopietje is voldoende.

Minister Renaat Landuyt : Ik verwijs dus naar ons algemeen beleid. Specifieke elementen daarvan zoals werkwinkels, de dienstenwerkgelegenheid, het werken voor bepaalde doelgroepen worden het meest en eerst toegepast in Gent.

Dan was er uw vraag over de specifieke initiatieven gelet op de onevenredig hoge werkloosheid bij de Gentse allochtonen. Daarvoor verwijs ik naar een heleboel actieplannen die in het gebied Gent-Eeklo op punt staan. Er bestaat een lijst van bedrijven die hieraan meewerken. Ook daarvan zal ik u een kopie geven. Wat het Territoriaal Pact Gent betreft is het voor het werkgelegenheidsbeleid een kwestie van de bestaande initiatieven te coördineren en te bundelen. Meer specifiek moeten we nagaan hoe we de toeleidingsproblematiek het vlotst kunnen opvangen, gelet op die uitbreiding. Daartoe heb ik een afspraak ter plaatse met Volvo. Dit alles gebeurt in zeer goede afspraak en verhouding met de heer Termont.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik wil nog over twee zaken wat meer duidelijkheid. Als ik het goed heb begrepen, hebt u namens de minister-president geantwoord dat er reeds in het voorjaar vijf keer is vergaderd over de uitvoering. Schrijft de minister-president ook welke actoren daarbij waren betrokken ?

Minister Renaat Landuyt : Er is op het niveau van de regering en de administraties vergaderd. Bij de

terugkoppeling naar Gent is een en ander blijkbaar minder vlot verlopen.

De heer Dirk Holemans : Als ik het goed begrijp is men op Vlaams niveau vijf keer samengekomen om dit plan uit te werken en heeft Gent tegelijkertijd een eigen nota gemaakt. Er is dus eigenlijk parallel werk geleverd.

Minister Renaat Landuyt : Dat klopt.

De heer Dirk Holemans : Dat is een belangrijke vaststelling. Ik hoop dat dit, onder meer door deze interpellatie, in de toekomst niet meer zal gebeuren. Het heeft weinig zin om een pact te sluiten om beter samen te werken, terwijl de verschillende actoren apart aan de slag gaan voor de uitvoering. Ik neem aan dat u dat in de toekomst beter zult bewaken. Hoe verhouden beide nota's zich tot elkaar ?

Minister Renaat Landuyt : Eind vorig jaar is er op mijn kabinet een synthesesnota aangekomen van de stad Gent. Die moet worden getoetst. Ik heb de coördinatie daarvan echter niet alleen in de hand. Ik persoonlijk heb daarover heel concreet een afspraak in het bedrijf Volvo. Het is niet gebruikelijk dat een minister ter plaatse gaat kijken hoe de zaken moeten worden aangepakt, maar ik ben daartoe wel bereid.

De heer Dirk Holemans : Ik dank u voor uw bereidwilligheid om naar Gent te komen. Is de bewering van de Gentse schepen correct dat hij herhaaldelijk brieven, faxen en mails stuurt aan leden van de Vlaamse regering, ook naar u, en dat hij nooit antwoord krijgt ?

Minister Renaat Landuyt : Ik zie schepen Termont elke week omdat we allebei lid zijn van het partijbureau. Er zijn dus zeker geen communicatiestoornissen.

De heer Dirk Holemans : Behalve dan dat u elk apart een nota opmaakt over dit dossier.

Minister Renaat Landuyt : Er is een dynamiek in Gent en er is de goedheid van de Vlaamse regering om de beleidsmaatregelen voor Gent te coördineren. Stel u eens voor dat elke gemeente hetzelfde zou eisen. Dat zou een groot probleem veroorzaken.

De heer Dirk Holemans : In de synthesesnota worden concrete vragen gesteld over personeel en budget. Hebt u er al zicht op in welke mate u daaraan kunt voldoen ?

Minister Renaat Landuyt : Neen. Zoals in Vlaams-Brabant probeert de regering zoveel mogelijk te coördineren. We proberen echter te vermijden om voortdurend personeel te verschuiven. We weten dat er aanwervingen zullen moeten gebeuren. Ik moet daar echter pas mee klaar zijn op het moment dat er nieuw personeel nodig is.

De heer Dirk Holemans : Gent vraagt concreet om twintig mensen extra. Zegt u nu dat dit kan worden opgevangen binnen de normale werking van uw diensten ?

Minister Renaat Landuyt : Neen, daarover heb ik geen uitspraak gedaan. Er kunnen aanwervingen gebeuren, maar er kunnen ook verschuivingen plaatsvinden. Niets is uitgesloten. Het is een kwestie van personeelsmanagement binnen de VDAB.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van mevrouw Veerle Declercq tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een aantal knelpunten inzake opleidingen en premies

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Declercq tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een aantal knelpunten inzake opleidingen en premies.

Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de jongste tijd stellen we vast dat er in een aantal bedrijven ontslagen vallen. Dat wordt een probleem.

Herscholing, opleiding en permanente vorming zijn van essentieel belang bij het vinden, het opnieuw vinden en het behouden van werk. We stellen echter enkele ernstige knelpunten vast. De cursisten die bij aanvang van het opleidingsproject gedurende een jaar voorafgaand aan de opleiding niet-werkende werkzoekenden zijn, hebben recht op een premie van 1 euro per effectief gevolgd uur beroepsopleiding en eventuele feestdagen.

De periode van een jaar mag niet langer dan drie maanden onderbroken worden door een voltijdse tewerkstelling, ongeacht het statuut tijdens het jaar voorafgaand aan de opleiding, gerekend van datum

tot datum. Indien het opleidingsproject langer dan drie maanden wordt onderbroken, wordt bij de volgende start van de opleiding de toestand voor de premietoekenning opnieuw bekeken.

Bestaansminimumtrekkers hebben altijd recht op de premie. Hiermee wordt de persoon bedoeld die het bestaansminimum geniet in toepassing van de wet van 7 augustus 1974 betreffende het bestaansminimum. Andere financiële steunverlening – de bedragen van het bestaansminimum op basis van artikel 4 en 5 van de wet van 1965 – wordt niet gelijkgesteld met het bestaansminimum. Personen die dergelijke steun genieten, krijgen niet automatisch de premie maar moeten voldoen aan de hoger vermelde voorwaarden van één jaar niet-werkende werkzoekenden.

We willen hier het probleem aankaarten dat er lang moet worden gewacht om eventueel een extra aanmoediging te krijgen. Ondertussen kunnen jongeren of mensen die het moeilijk hebben hun motivatie helemaal verliezen. Eén euro is niet zo veel maar is voor sommigen toch enorm motiverend.

Een tweede knelpunt betreft de cursisten met kinderlast van wie het jongste kind op het ogenblik van de opleiding nog niet wordt toegelaten tot het kleuteronderwijs. Deze ontvangen een bijkomend forfaitair bedrag van 4 euro per halve dag gevolgd beroepsopleiding. Deze premie geldt echter slechts voor één kind en is bestemd om de kosten voor kinderopvang te dekken. Het feit dat dit slechts voor één kind telt, kan problemen teweegbrengen in gezinnen met meerdere kinderen die jonger zijn dan drie jaar. Ik denk aan tweelingen, drielingen en vooral aan alleenstaande ouders. Opvang kan veel geld kosten.

Een derde knelpunt betreft allochtonen ressorterend onder categorie 26bis met betrekking tot de asielzoeker in beroep tegen zijn of haar uitwijzing. Die personen lijken een ernstig probleem te vormen omdat het onduidelijk is wie wel en wie niet recht heeft op deze premie. Dat leidt tot onderlinge spanningen en problemen. Er wordt zelfs aan getwijfeld of dit wel in overeenstemming is met het gelijkheidsbeginsel.

We hebben dit even uitgewerkt. 85 percent van de asielaanvragen krijgt in eerste instantie na een kort interview een negatieve beslissing. Hiertegen kan in beroep worden gegaan. Deze mensen ontvangen het document 26bis. Maandelijks gaan ze langs bij de dienst Bevolking, die een verlenging geeft van het wettelijk verblijf na goedkeuring door het ministerie van Binnenlandse Zaken. In beroep krijgt

Declercq

ongeveer een 10 percent de mogelijkheid om de asielpprocedure voort te zetten als ontvankelijk verklaarde asielzoeker, bijlage 26.

Sommigen krijgen een langdurig verblijf op basis van huwelijks-, regularisatie- of familiale redenen. Wat betreft 26bis, mogen ze volgens de richtlijnen ingeschreven worden in de VDAB onder categorie 94 als niet-werkzoekende in beroep tegen uitwijzing. Met betrekking tot het inkomen zijn er twee mogelijkheden. Volgens het oud systeem kunnen ze zich vestigen in een woonplaats naar keuze en ontvangen ze als bijstand het bestaansminimum. Volgens het nieuwe systeem worden ze opgevangen door het Rode Kruis, het OCMW of een nationaal opvangcentrum waar ze leefgeld krijgen.

Voor de VDAB heeft dit tot gevolg dat asielzoekers uit categorie 94 geen 1 euro per uur meer ontvangen. Voordien werden ze ingeschreven als steuntrekkers van het OCMW en kregen ze die premie wel. Nu krijgen ze wel de onkostenvergoeding indien ze aan de voorwaarden voldoen. Asielzoekers uit categorie 94 kunnen een beroepsopleiding volgen afhankelijk van het lokaal voor de technische beroepsopleiding. Dit is toch ook wel een ernstig probleem. Bepaalde centra schuiven deze mensen achteruit. Ze verkiezen mensen die kunnen doorgeschoven worden naar tewerkstelling boven asielzoekers die hier niet mogen werken maar toch een opleiding volgen.

De opleiding voor asielzoekers is enorm belangrijk, ook als ze uitgewezen worden. We kunnen eigenlijk spreken van een vorm van ontwikkelingshulp. Indien ze iets kunnen bijleren, al is het in de bouw of in een grootkeuken dat ze kunnen meenemen bij hun uitwijzing, is hun tijd hier toch nog vrij nuttig besteed. Onze partij pleit zeker niet tegen die beroepsopleiding maar wil juist verdere stappen zetten. We willen dat ze evenveel kansen krijgen en niet achteraan op de lijst worden geplaatst.

Asielzoekers uit categorie 94 kunnen geen opleiding volgen, gegeven door derden omwille van de moeilijkheden inzake registratie via het cliëntvolgsysteem. In bepaalde sectoren volgen ze een beroepsopleiding en kunnen ze direct doorstromen naar tewerkstelling. Ze hebben een werkgever achter de hand indien hun dossier ontvankelijk zou zijn.

Het is duidelijk dat het hier geen eenvoudige problematiek betreft. Los van de sociale situatie, het feit of het om een gezin of een alleenstaande gaat,

het feit of hij in een opvangcentrum of via een OCMW is gehuisvest, de financiële situatie en de onzekerheid met betrekking tot de toekomst is het voor elke asielzoeker essentieel om iets zinvols te verrichten. Indien de toegang tot de beroepsopleidingen niet haalbaar blijkt, moeten we dringend andere oplossingen zoeken.

Ik heb daarnet reeds verklaard dat de inschrijvingen in en het verlenen van toegang tot de beroepsopleidingen niet steeds op dezelfde wijze gebeurt. We vragen om de premie aan alle werkzoekenden toe te kennen, met andere woorden ook aan degenen die nog geen jaar werkloos of werkzoekend zijn. Ik zou in dit verband nog even naar de problematiek van Sabena willen verwijzen. Er lopen ongetwijfeld ex-werknemers van onze luchtvaartmaatschappij rond die met behulp van een korte opleiding zeer snel aan werk zouden raken. De minister heeft trouwens zelf reclame gemaakt voor deze korte opleidingen. Naar het schijnt, kent de Forem in het Waals Gewest die premie wel onmiddellijk toe. Ik ben hier echter niet helemaal zeker van. Dat zou alleszins een stimulans kunnen zijn om dit ook in Vlaanderen door te voeren. Deze maatregel zou de werkzoekenden zeker stimuleren om een opleiding te volgen.

Overweegt u het toekennen van de cursuspremie op basis van andere criteria dan de werkloosheidsduur ? Zult u initiatieven nemen ten aanzien van werkzoekenden met meer dan 1 kind onder de 2,5 jaar die een opleiding willen volgen ?

Ik heb gelezen dat u dit jaar 6.792.283 euro uittrekt voor actieplannen betreffende diversiteit en non-discriminatie op de werkvloer. Die actieplannen moeten meer vrouwen, allochtonen, laaggeschoolden en personen met een handicap een baan opleveren. Beschikt u over cijfers die de verhouding tussen deze groepen en de door hen gevolgde opleidingen aantonen ? Zijn er voldoende aangepaste opleidingen ?

Voorziet u in een aanpassing van het beleid inzake de opleiding van, de begeleiding van en het toekennen van cursistenpremies aan werkzoekenden die in beroep zijn gegaan tegen hun uitwijzing in categorie 26 bis ?

– *De heer Eddy Schuermans treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, ik zou hier toch een kleine opmerking willen maken. Het huidige systeem vertoont een perfide kantje. Een gemotiveerde werkloze, die zo snel mogelijk een opleidingstraject wil volgen, krijgt de premie niet en wordt dus eigenlijk gestraft. Aangezien de mensen een jaar moeten wachten voor ze de premie kunnen ontvangen, betreft het hier eigenlijk een werkloosheidsval. Ik zou er dan ook voor willen pleiten om de premie vanaf het begin van de werkloosheid toe te kennen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, de cursistenpremie maakt deel uit van het stimuleringsbeleid dat zoveel mogelijk mensen door middel van opleidingen aan een job wil helpen. Dit betekent uiteraard dat het systeem nu en dan moet worden geactualiseerd.

We moeten werkloosheidsvallen vermijden. Deze zeer algemene opmerking ligt aan de basis van mijn vraag aan de VDAB om de effectiviteit van het stelsel van cursistenpremies eens opnieuw te onderzoeken. De VDAB wordt gedeeltelijk door een beheerscomité geleid. Dit comité, waar ook de sociale partners deel van uitmaken, heeft nog geen consensus over eventuele aanpassingen bereikt.

Mevrouw Veerle Declercq : Er is blijkbaar nog geen consensus. Is het de bedoeling dat de financiële middelen van de overheid of van de VDAB komen ?

Minister Renaat Landuyt : Normaal gaat dit via de VDAB. Op basis van de beheersovereenkomst kan het beheerscomité de prioriteiten bepalen. Ik heb het beheerscomité gevraagd om na te gaan of het premiestelsel moet worden geactualiseerd en of de door mijn voorganger ingevoerde beperkingen nog wel van deze tijd zijn. Aangezien het beheerscomité tot op heden geen consensus heeft bereikt, wil ik dit onderwerp op het niveau van de Vesoc met de sociale partners bespreken. We mogen ons niet tot de invalshoek van het werkgelegenheidsbeleid beperken.

De minister van Welzijn heeft de kinderopvangpremies voor minder gegoede gezinnen verhoogd. Deze wijziging heeft uiteraard gevolgen voor de opleidingspremies voor de ouders van gezinnen met verschillende kinderen.

Dat moet dus geactualiseerd en op elkaar afgestemd worden. Ik zal binnen het Vesoc een beleidsafpraak maken om met de VDAB betere richtlij-

nen te kunnen afspreken. Dat moet dan uitmonden in een beheersovereenkomst. Uw opmerkingen zijn mijn zorg.

Er zijn al plaatsen waar we een en ander hebben aangepast. Eén jaar werkloos zijn is gewijzigd in één jaar werkzoekend zijn. Op die manier wordt een ruimere groep bereikt. We zorgen er ook voor dat mensen die in een procedure over hun verblijf in Vlaanderen verwickeld zijn, kunnen deelnemen aan opleidingen. Dit is geen stimulans voor het profiteren, maar voor het aanleren van een beroepsactiviteit. Het is dus zeker geen verloren investering. Ik ben wel gebonden aan een federaal wettelijk kader waar ik geen invloed op heb. We richten ontwikkelingssamenwerking op het welzijn van de mensen.

Mevrouw Veerle Declercq : Zijn er cijfers over de verhouding tussen de soort opleidingen en bepaalde doelgroepen ? Zijn er gegevens bekend over welke opleidingen personen met een handicap, vrouwen, laaggeschoolden volgen ? Kennen zij de weg naar de opleidingen ?

Minister Renaat Landuyt : Dat stond niet in uw geschreven vraag, mevrouw Declercq, maar het is een interessante kwestie. Ik zal dit doorgeven aan de VDAB. We staan open voor alle mogelijke samenwerking met organisaties uit de welzijnssector en met gehandicaptenorganisaties. Er is een apart akkoord voor een privé-initiatief over informatie-uitwisseling via een databestand van de tewerkstellingsmogelijkheden voor personen met een visuele handicap.

De bekendmaking van opleidingen past in de werking van de lokale werkwinkels. Dat gaat niet alleen over werkgelegenheid, maar ook over welzijn. De Vlaamse regering zal met de sociale partners de kwestie van premies bij opleidingen bekijken om een nieuwe stimulans te geven. Die premies zijn geen verworven rechten, ze zijn bedoeld om opleidingen te stimuleren die naar jobs leiden. We moeten nagaan of ze niet misbruikt worden.

Mevrouw Veerle Declercq : Als het onderzoek vaststelt dat er meer middelen moeten worden besteed dan er op dit ogenblik beschikbaar zijn, zal de regering dan bereid zijn om die middelen vrij te maken ?

Minister Renaat Landuyt : Wat mij betreft wel, maar ik heb de steun van de regering nodig.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Ik wou even reageren op wat de minister zei in zijn inleiding. Men stelt de zaken verkeerd voor als men stelt dat er in de vorige zittingsperiode een bewuste politiek was om die premies zo te verdelen. Ik heb de tijd meegemaakt dat de premie aan iedereen werd toegekend. Op een bepaald ogenblik moest men echter bezuinigen en moest men die budgettaire maatregel nemen om de premie alleen toe te kennen aan langdurig werklozen. De vorige zittingsperiode hadden we het budgettair immers veel minder comfortabel dan nu. Ik heb al die debatten meegemaakt in het STC. Er waren mensen die op dat ogenblik geen jaar werkzoekend waren, maar de premie kregen. De regeling veranderde en men moest overgangsregelingen maken. Eigenlijk zou men kunnen zeggen dat het, toen de nieuwe zittingsperiode aanbrak, met bijkomende budgettaire middelen, misschien een beetje een bewuste politiek is geweest om dit zou te houden. Er was in de vorige zittingsperiode echter geen sprake van een andere motivatie dan de budgettaire.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Ik wil de vorige minister verdedigen op een ander vlak. Het was niet louter een budgettaire maatregel. Men heeft ervoor gekozen om het premiestelsel te behouden voor die mensen die het het meest nodig hadden. Men doet mijn voorganger onrecht aan door te zeggen dat hij louter heeft bespaard. Hij heeft gewoon de premie zo efficiënt mogelijk aangewend, weliswaar binnen een budgettaire context. Alleen stellen we nu de vraag of dit nog zo efficiënt is. Die vraag is vrij vlug gesteld aan de VDAB, die dit binnen zijn structuren, namelijk het beheerscomité, aan het bespreken was. De situatie is nu dermate dat we op het niveau van de Vlaamse regering samen met de sociale partners tot duidelijke beleidslijnen zullen moeten komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de betwisting door de Waalse regering van het Vlaamse stelsel van aanmoedigingspremies

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Waalse verzet tegen de Vlaamse aanmoedigingspremies als aanvulling op het tijdskrediet

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Waalse verzet tegen de Vlaamse aanmoedigingspremies als aanvulling op het tijdskrediet

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Loones tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de betwisting door de Waalse regering van het Vlaamse stelsel van aanmoedigingspremies, van mevrouw Dillen tot minister Landuyt, over het Waalse verzet tegen de Vlaamse aanmoedigingspremies als aanvulling op het tijdskrediet, en van de heer Laurys tot minister Landuyt, over het Waalse verzet tegen de Vlaamse aanmoedigingspremies als aanvulling op het tijdskrediet.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het lijkt me het goede ogenblik om deze vraag te stellen. Vandaar dat ik erop heb aangedrongen dat men dit toch vandaag zou behandelen. We hebben de evolutie in dit dossier gevolgd. Een maand geleden werden hier vragen over gesteld. We hebben ook gisteren het artikel gelezen in de Financieel-Economische Tijd, dat melding maakt van een akkoord dat op til is en dat morgen moet worden bekrachtigd. Qua timing kunnen we dus niet beter zitten.

Het is wellicht goed om nogmaals de historiek terzake te schetsen, hoewel het antwoord ons natuurlijk veel meer interesseert dan de vraag. De vraag kennen we immers al. Maar ik wil doen begrijpen waar dit alles over gaat. Op 14 december 2001 besliste de Vlaamse regering op uw voorstel om het stelsel van aanmoedigingspremies in de privé-sector te hervormen. Er werden vijf Vlaamse aanmoedigingspremies ingevoerd : het zorgkrediet, het opleidingskrediet, de loopbaanvermindering, de landingsbanen en de premies bij ondernemingen in moeilijkheden of herstructurering. In totaal ging het over een bedrag van 21,017 miljoen euro.

Het nieuwe stelsel werd ingevoerd op vraag van en na overleg met de Vlaamse werkgevers- en werknemersorganisaties en vormde een aanvulling op het nieuwe federale regeringsinitiatief inzake tijds-

Loones

krediet, loopbaanvermindering en vermindering van arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking. Het was de bedoeling dat dit nieuwe stelsel in werking zou treden vanaf 1 januari 2002. De Waalse regering riep echter een belangenconflict in : met de procedure van het belangenconflict werd eigenlijk een bevoegdheidsconflict opgeworpen, waardoor de uitvoering voor zestig dagen werd geschorst. Binnen die termijn, die over enkele dagen verstreken is, moet er binnen het Overlegcomité een akkoord komen. De Waalse regering beweert dat het Vlaamse systeem van aanvullende premies zou leiden tot niet minder dan een verloochening van de basisprincipes van de federale loyaliteit. Het Vlaamse premiestelsel zou volgens de Walen een wanverhouding creëren tussen de gewesten en de eenvormigheid die volgens hen noodzakelijk moet bewaard blijven doorbreken. Bovendien stelde de Waalse regering dat de Vlaamse regering ook niet bevoegd was, daar arbeidsduur en arbeidsrecht federale bevoegdheden zijn.

De Vlaamse regering, daarin gesteund door de Vlaamse werkgevers- en werknemersorganisaties, kondigde oorspronkelijk aan niet te willen toegeven en het stelsel desnoods langs een andere weg te zullen invoeren. Mijnheer de minister, dat waren ook uw woorden. Dit zou worden ingevoerd als een gemeenschapsmaatregel in plaats van een gewestmaatregel. De Vlaamse regering verbond zich ertoe de aangekondigde premies sowieso retroactief te zullen uitbetalen.

Ik kom tot mijn vragen. Hoeveel mensen hadden of hebben een aanvraag ingediend ? Hebben deze maatregelen succes ? Hoeveel mensen zijn er die onmiddellijk nadeel zullen ervaren als die maatregelen er niet komen ?

Mijn volgende vraag is cruciaal, ze gaat over de bevoegdheid. Het blijkt dat de Vlaamse regering daarover geen advies heeft gevraagd aan de Raad van State. Is dat zo ? Waarom niet ? Is dat overwogen, maar om bepaalde redenen niet uitgevoerd ? Kunt u uw eigen inzichten inzake de bevoegdheid van het Vlaams Gewest nog eens toelichten ? Aan welk alternatief systeem kan men denken indien de Vlaamse regering het systeem niet zou mogen doorvoeren ? U hebt verklaard dat dit negatief zou zijn voor de Waalse werknemer in de Vlaamse bedrijven als het een gemeenschapsdecreet wordt.

Ik heb gisteren in de FET gelezen dat twee van de maatregelen overgeheveld zouden worden naar het federale niveau, met name de 1/5-loopbaanonder-

breking en de uitgroei banen. Klopt dat ? Zal daarover morgen een akkoord worden gesloten op het Overlegcomité ? Klopt het dat op die twee punten toegevingen zullen gebeuren ?

N-VA is van mening dat het hier eigenlijk over meer gaat dan enkel het kunnen doorvoeren van die maatregelen. Er zijn akkoorden afgesloten op Vlaams niveau met de werknemers- en werkgeversorganisaties over onze eigen bevoegdheden. Het stoort ons dan ook dat die niet kunnen worden doorgevoerd. Als nu wordt toegegeven en een deel van de premies opnieuw federaal wordt gemaakt, dan is dit specifieke probleem wel opgelost, maar niet het meer algemene. We zouden dat betreuren. Vlaanderen moet zijn eigen bevoegdheden volledig uitputten. Als er op de vermelde vlakken toch wordt toegegeven, wat is dan de verantwoording daarvoor ? Is die louter pragmatisch ? Wat is dan uw diepere overtuiging over de uitoefening van onze bevoegdheden ? Denkt u met name aan de totstandkoming van het Vlaams decreet op de CAO's, waarbinnen we het dan uiteindelijk wel zouden kunnen doen ?

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de historische achtergrond werd al door de heer Loones geschetst.

De nieuwe reglementering diende in te gaan op 1 januari 2002. Die is nu voor minstens zestig dagen geblokkeerd door een hels kabaal vanuit Wallonië. De Waalse regering heeft op uitdrukkelijke eis van de Waalse socialistische vakbond een belangenconflict ingeroepen omdat ze voorhoudt dat die premies de belangen van de Walen zouden schaden. Over de wijze waarop blijft men vaag. De Franstaligen verliezen niets door deze gunstmaatregel, maar de premies zijn wel geblokkeerd. De Walen zijn dus in hun opzet geslaagd.

Uit veel elementen kan worden afgeleid dat de beslissing om het belangenconflict in te roepen niet echt door de Waalse regering is genomen, maar georkestreerd en georganiseerd werd op het kabinet van de federale minister van Werkgelegenheid of misschien zelfs ten huize van mevrouw Onkelinx. Haar echtgenoot, meester Uytendaele, is immers de architect van het nieuwe rondje Vlamingen pesten. In dit dossier heeft hij de belangen van de Waalse regering behartigd. Iedereen kan duidelijk zien welke perverse rol de PS en minister Onkelinx hierbij spelen.

Dillen

Daarenboven stelt de Waalse regering dat Vlaanderen met de premies zijn bevoegdheid te buiten gaat. Minister-president Van Cauwenberghe maakt er gewag van dat het niet enkel zou gaan om een belangenconflict, maar ook om een bevoegdheidsconflict. Zijn stelling luidt dat CAO's afsluiten behoort tot het arbeidsrecht, wat een federale materie is.

Ik ben ook verbaasd over de motivatie van minister-president Van Cauwenberghe. Hij zegt dat de Vlaamse beslissing de federale loyaliteit zou schenden, maar hij zegt er niet bij op welke manier. Voor de Waalse regering wordt de federale loyaliteit blijkbaar niet geschonden door de jaarlijkse miljardenstroom vanuit Vlaanderen naar Wallonië, of door de vaststelling dat werklozen en uitkeringsgerechtigden in Vlaanderen strenger worden behandeld dan in Wallonië. Ik zou nog wel even kunnen doorgaan met voorbeelden geven.

Iedereen is ervan overtuigd dat de Waalse regering geen juridische poot heeft om op te staan. Het gaat hier uitsluitend om pesterij, gemotiveerd door Waalse jaloezie omdat Vlaanderen nu eenmaal welvarender is en zich een actiever sociaal beleid kan veroorloven. Het resultaat is echter dat de Vlaamse werknemers erop achteruit moeten gaan omdat de Waalse er niet vooruit op kunnen gaan. Ze kunnen al twee maanden niet genieten van dit systeem. Terecht, mijnheer de minister, hebt u gesteld dat: 'uw Waalse vrienden u beletten om socialist te zijn'. Deze beslissing van de Waalse socialisten is inderdaad een anti-socialistische beslissing.

Mijnheer de minister, werken aan een betere combinatie tussen gezin en arbeid moet hier in Vlaanderen een absolute prioriteit blijven en deze premies zijn hierbij een beperkte ondersteuning in het kader van het geheel. Voor een aantal mensen is dit toch voldoende om de stap te zetten en loopbaanonderbreking aan te vragen.

Het gedrag van de Walen is onverklaarbaar, tenzij zoals de heer Geudens in de Gazet van Antwerpen stelde: '... omwille van een geheime agenda: het dossier op de tafel van de federale regering krijgen. Aangezien de Waalse regering geen geld heeft om het Vlaamse voorbeeld te volgen, vragen de Walen gelijke behandeling en federaal geld hiervoor. De regering-Verhofstadt zal moeten toegeven, want de Vlaamse regering heeft beloftes gedaan die ze niet meer kan intrekken. Zo krijgen de Vlamingen en Walen, weliswaar via een omweg, hun premies en Vadertje Staat betaalt'.

Mijnheer de minister, de Vlaamse regering mag niet zwichten voor de druk vanuit Wallonië. Ik hoop dat u dit standpunt zult blijven innemen. Na het optreden van de federale premier is gezocht naar een oplossing waarbij de Vlaamse en de Waalse regering allebei hun gezicht kunnen redden. De afspraak is dat er nu maandag aanstaande een oplossing moet komen. Zoals we in de pers hebben kunnen vernemen, werd afgesproken dat de Waalse regering de zaak niet zal voorleggen aan de Raad van State en haar principieel verzet zal opgeven, op voorwaarde dat de Vlaamse regering een andere formulering zoekt die, zoals u hebt gesteld, minder choquerend is voor de Walen. Van Waalse arrogantie gesproken!

Maandag of misschien reeds morgen weten we wat de resultaten zijn en of er inderdaad een oplossing uit de bus zal komen. Ik ben in elk geval benieuwd naar uw antwoord. Mogen we een oplossing verwachten? Wat is de stand van zaken vandaag in dit dossier? Ik hoop dat u hierover een uitvoerige toelichting zult geven.

Meteen nadat de beslissing van de Waalse regering werd bekendgemaakt, hebben er onderhandelingen plaatsgehadt met de Vlaamse sociale partners om naar oplossingen te zoeken. Wat is het resultaat van deze onderhandelingen? Hoe kunnen de afspraken uit het werkgelegenheidsakkoord vooralsnog worden gehomologeerd?

De bedrijven verkeren in onzekerheid over dit statuut. Geïnteresseerde werknemers die ten gevolge van de combinatie tussen gezin en arbeid nog slechts op 4/5-basis willen werken of die zich willen bijscholen en alle anderen die beantwoorden aan de voorwaarden om een beroep te doen op deze premies, verkeren momenteel in volledige onzekerheid. Het is belangrijk en zelfs dringend noodzakelijk om zo snel mogelijk rechtszekerheid te bieden in het belang van deze werknemers.

Wat gebeurt er met de aanvragen die ondertussen zijn ingediend? Als ik goed ben ingelicht, blijft de mogelijkheid bestaan om ook gedurende deze periode van zestig dagen aanvragen in te dienen. Op welke wijze verloopt de administratieve behandeling van de aanvragen? Alhoewel er nu nog geen toewijzingen kunnen gebeuren, wil ik toch uitdrukkelijk vragen dat deze aanmoedigingspremies met terugwerkende kracht kunnen worden uitbetaald als er een oplossing uit de bus komt.

Het is toch wel bijzonder opmerkelijk dat er naar aanleiding van dit systeem zo'n hevig protest komt vanuit Wallonië. In het vroegere systeem van loop-

Dillen

baanonderbreking werden er immers door de Vlaamse regering ook een aantal bijkomende premies gegeven. Voor zover ik mij herinner, is er in het verleden nooit protest geweest vanwege de Waalse regering. Wat is het gevolg van het belangenconflict op een aantal nog steeds lopende premies in het kader van het vroegere systeem van loopbaanonderbreking ?

Als voorstander van een onafhankelijk Vlaanderen zie ik hierin een positieve noot. De barsten in België worden groter ondanks de peis-en-vreeberichten van de paars-groene regering. Hoe meer boycotacties van de Walen tegen de Vlamingen, hoe sneller de Vlaamse onafhankelijkheid een feit zal zijn ondanks – of misschien dankzij – de Waalse arrogantie en pesterij. De Walen verwarren het begrip federale loyaliteit met federale jaloezie. Welnu, ik garandeer u dat België op deze wijze geen verdere toekomst heeft.

Ik wens uitdrukkelijk alleen dit aspect te beklemtonen, want ik gruwel van het feit dat hierdoor duizenden Vlaamse werknemers worden gegijzeld en rechtstreeks financieel worden geraakt. Laat me daar duidelijk in zijn, maar het aspect van hoop op een vlugge, spoedige Vlaamse onafhankelijkheid verheugt me.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de Minister, collega's, ik denk dat de vraag voldoende is geanalyseerd door voorgaande collega's zonder dat ik me bij elk detail kan aansluiten. De vraag is inderdaad welke mogelijkheden er nu zijn om volgende week de onderhandelingen met het federale niveau tot een goed einde te brengen. De mogelijkheden werden door de heer Loones aangehaald. De federale oplossingen stonden inderdaad reeds vorige week in de FET. Michel Nollet heeft in die krant gesuggereerd een aantal van die premies federaal te maken.

Het probleem is inderdaad ontstaan binnen het ABVV en meer bepaald binnen de Setca vanuit een angst voor de Vlaamse CAO's. Het is tegen de achtergrond van die Vlaamse CAO's dat we de problematiek van het tijdskrediet en de aanmoedigingspremies moeten situeren. Boze tongen beweren dat minister Landuyt zelfs met opzet gevraagd heeft om hierover een CAO af te sluiten met als doel een precedent te creëren zodat er eindelijk eens een Vlaamse CAO wordt gesloten. Misschien

hebben de Waalse collega's dit ook op deze manier aangevoeld.

Sommigen beweren dat ook de toepassing van de dienstencheques zou worden gekoppeld aan deze discussie omtrent de toepassing van de aanmoedigingspremies. Is dit waar, mijnheer de minister ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, in verband met die laatste opmerking wil ik meteen zeggen dat er niet wordt gekoppeld in dit dossier en zeker niet met dienstencheques. Het is net zoals een barst in de muur van je huis een gelegenheid is om de hele muur even aan te pakken zodat die muur in ieder geval weer steviger wordt.

De gesprekken verlopen in een zeer goede verstandhouding. Om 5 uur vanmiddag moet ik in verband met deze problematiek naar een interministeriële conferentie Werkgelegenheid in de Wetstraat 16 waarbij de minister-presidenten aanwezig zullen zijn. De vraag is dus inderdaad relatief actueel. Ik heb het gevoel dat we naar een oplossing toegaan. Als ik nu uit het Vlaams Parlement kom met bijkomende eisen, sta ik volledig geblokkeerd.

Ik zal proberen om de vragen systematisch te beantwoorden.

Over de hoeveelheden kan ik niet veel specifieke informatie geven. In de loop van de eerste helft van januari 2002 heeft de administratie een zeventigtal aanvragen ontvangen. Aangezien de aanvragen via de bedrijven verlopen, is het mogelijk dat bepaalde afremmende factoren hierin een rol hebben gespeeld. We hebben in elk geval duidelijk verklaard dat alles zou doorgaan en dat er geen reden tot ongerustheid is. De Vlaamse regering heeft zich tegenover de sociale partners geëngageerd om retroactief het nodige te doen. Over de aantallen kan ik niet veel zeggen omdat de administratie ze pas in de eindfase ontvangt. Ik weet wel dat de lopende loopbaanonderbrekingen gewoon doorlopen. De betrokkenen ondervinden hier trouwens geen nadeel van. Voor hen blijft de oude reglementering van kracht.

Het advies van de Raad van State is niet ingewonnen omdat de hoogdringendheid is ingeroepen. Door de afspraken die tijdens het sociaal overleg zijn gemaakt, moest de reglementering zeker tegen 1 januari 2002 klaar zijn.

In de bevoegdheidsdiscussie verdedig ik de stelling dat het hier een gewestelijke bevoegdheid betreft.

Landuyt

Ik kan de redenering die aan Waalse zijde wordt gehanteerd niet volledig volgen. De Waalse overheid zegt dat het hier een werkgelegenheidsmaatregel betreft. De wedertewerkstellingsverplichting is evenwel niet in de reglementering opgenomen. We hebben gekozen voor het voeren van een werkgelegenheidspolitiek die op de marktmechanismen inspeelt. Ik hoef de wedertewerkstellingsplicht niet in het uitvoeringsbesluit op te nemen. Ik ga ervan uit dat de spreiding van de werktijd tot een andere, wellicht meer economische invulling van de vrijgekomen tijd zal leiden.

Wie beweert dat het inschrijven van de wedertewerkstellingsplicht ertoe leidt dat de maatregel zich enkel binnen de gewestelijke bevoegdheden situeert, verengt via een juridische redenering onze ideologische en politieke mogelijkheden. Hoewel ik voor een wedertewerkstellingsverplichting ben, lijkt het me niet correct om via juridische weg ideologische beperkingen aan een beleid op te leggen. Ik ben er alleszins van overtuigd dat we dit juridisch hard kunnen maken.

Ik zou dit niet graag als een zuivere zorg- of opleidingsmaatregel omschrijven. Aangezien het hier dan gewoon een wijziging van invalshoek betreft, zouden we dit zonder problemen kunnen. Deze beslissing zou het toepassingsveld beperken tot de mensen die in Vlaanderen wonen. Deze maatregel geldt echter voor alle bedrijven die in Vlaanderen zijn gevestigd. Alle mensen die voor bedrijven in het Vlaams Gewest werken, komen voor deze premies in aanmerking.

Dit is een heel ander criterium. Veel Walen die in het zuiden van West-Vlaanderen en in Vlaams-Brabant werken, komen voor deze tewerkstellingsmaatregel in aanmerking. De heer Van Cauwenberghe heeft me dan ook gekwetst met zijn opmerking dat Vlaanderen nu minder vriendelijk is ten aanzien van Waalse werknemers dan omgekeerd het geval was in de tijd dat vele Vlamingen in Wallonië gingen werken. Hier gebeurt eigenlijk net het omgekeerde. We geven de Waalse werknemers in het Vlaams Gewest net dezelfde rechten als de Vlamingen.

Er is me ook gevraagd in welke richting de onderhandelingen evolueren. Ik wil er even op wijzen dat er nog steeds geen akkoord is. Het is helemaal niet zeker dat we vanavond een akkoord zullen finaliseren. De tendens van de voorbereidende gesprekken gaat alleszins in de richting van een onderscheid tussen de verschillende maatregelen. Be-

paalde maatregelen kunnen als zuivere arbeidstijdmaatregelen worden omschreven. Door die nieuwe omschrijving worden ze een federale materie. De federale overheid zou die maatregelen en de daaraan verbonden premies dan ook kunnen overnemen.

Voor mij betekent dit dat ik me kan houden aan het akkoord dat binnen het Vlaams overleg is bereikt. Wel zou de doelstelling van de maatregel in dit geval wijzigen. In plaats van een werkgelegenheidsmaatregel zou het een zuivere arbeidstijdmaatregel worden. Vanuit een praktische sociale invalshoek ben ik hiermee tevreden. Als internationaal socialist heb ik niets tegen het uitbreiden van goede maatregelen naar een groeiend aantal mensen. In het kader van de gevoerde gesprekken moeten evenwel nog een aantal andere punten worden geregeld.

Ik wil dergelijke conflicten in de toekomst liever vermijden, en daarom wil ik duidelijkheid. Over de bevoegdheden inzake werkgelegenheid zouden we immers elke dag kunnen botsen. Ik vraag daarom praktische voorafgaande contacten, ook als de federale overheid maatregelen neemt waarvan ik denk dat ze tot mijn bevoegdheden horen. Dit element moet in het akkoord worden opgenomen.

De huidige discussie heeft niets te maken met de Vlaamse CAO's, want we wachten nog steeds op het advies van de Raad van State over het voorontwerp van decreet. De Vlaamse CAO's regelen enkel de sociale codes die worden opgesteld inzake opleiding of zorg en betreffen dus enkel gewest- of gemeenschapsbevoegdheden. In het voorontwerp staat niets over andere overeenkomsten op het vlak van arbeidstijd of arbeidskosten, want dat zijn bevoegdheden van het federale niveau. De federale overheid blijft – terecht – de CAO's algemeen bindend verklaren.

Het probleem dat vandaag wordt aangekaart, heeft te maken met de vraag wat er gebeurt als een gewest- of een gemeenschapsoverheid in een bijkomende premie voorziet bij afspraken die werden gemaakt in een federale CAO.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben tevreden met de uitgangspunten van uw antwoord. U verdedigt met klem de eigen bevoegdheden van het Vlaams Gewest en daarin hebt u uiteraard gelijk.

Loones

Het stoort ons dat de partners in dit land definitief willen verhinderen dat Vlaamse werkgevers met Vlaamse werknemers en hun organisaties afspraken maken over materies waarvoor Vlaanderen bevoegd is. Ik merk dat het ook u stoort.

De aangekondigde oplossing is blijkbaar echt in de maak. U noemt het een verlegging van tewerkstellingsmaterie naar arbeidsmaterie. Ik hoop natuurlijk dat het niet nodig zal zijn om te marchanderen en dat de maatregelen opnieuw bevestigd kunnen worden. Als er een akkoord komt, dring ik erop aan om de zaken goed te duiden zodat het akkoord niet kan worden gebruikt om in de toekomst een aantal zaken onmogelijk te maken, omdat in het akkoord werd toegegeven op het vlak van een aantal bevoegdheden.

Mijnheer de minister, u hebt zelf gezegd dat het akkoord slechts een idee is en dat het niet zeker is dat het er komt. Wat zult u in dat geval doen? Blijft u dan bij uw standpunt en zult u de zaak hoe dan ook decretaal regelen, maar dan via onze gemeenschapsbevoegdheid?

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik kan er enkel uit afleiden dat het niet zeker is dat we over een akkoord zullen beschikken binnen de afgesproken termijn die over enkele dagen afloopt. Ik kijk dan ook met interesse uit naar wat de volgende dagen zal gebeuren. Als er geen akkoord komt, dan zullen we elkaar binnenkort weer ontmoeten om de zaak ter harte te nemen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, ik wens de minister veel succes. Ik ben dan wel geen internationaal socialist, maar ook ik verheug me erover dat alle werknemers van de premie kunnen genieten. Het is zeker meegenomen als daarvoor federale middelen kunnen worden benut.

Mijnheer de minister, ik ben echter niet zo gerust als u. Volgens Wallonië is er sprake van een werkgelegenheidsmaatregel als de vervangingsplicht niet wordt opgenomen. Deze problematiek is reeds ter sprake gekomen bij het tot stand komen van de eerste aanmoedigingspremie. Toen al wisten we dat we ons op heel glad ijs begaven. Toen bestond er ook al schrik om een eventuele zaak bij de Raad

van State te verliezen. Het Waalse argument zou juridisch wel eens steek kunnen houden.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, op dinsdag 26 februari komt het Overlegcomité opnieuw samen. De periode van 60 dagen is dan nog niet om. Strikt genomen, kan de termijn trouwens worden verlengd met 30 dagen. Het is niet mijn bedoeling om de datum nog eens uit te stellen, maar wel om de zaak zo snel mogelijk te deblokken.

De Waalse regering maakte zich vooral zorgen omdat arbeidstijd en collectief overleg op federaal niveau moeten worden geregeld. In elk geval blijft de procedure voor de Vlaamse CAO's lopen. Het federaal overleg, de arbeidstijd en de arbeidskost worden er immers niet door aangetast. Samen met de Vlaamse partners heb ik ervoor geopteerd om een aantal tijdscredieten in verband met zorg, opleiding, landingsbanen en herstructureringen in handen te nemen. Ik zal dat dan ook doen, ook al vergen ze een aantal juridische aanpassingen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de regelgeving voor de organisatie van missverkiezingen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de regelgeving voor de organisatie van missverkiezingen.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik stel deze vraag om uitleg over missverkiezingen – die even goed ook over misterverkiezingen of playbackwedstrijden kon gaan – aan minister Landuyt omdat ik het probleem van de theaterbureaus als kapstok heb genomen. Om een theaterbureau te runnen is het nodig om een licentie aan te vragen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Migratie en Arbeidsmarktbeleid. Er zijn een aantal voorwaarden verbonden aan de licentie. Zo moet het bureau bijvoorbeeld tien jaar actief zijn in de branche.

Decaluwe

De regelgeving van de erkende bemiddelingsbureaus voor de showspelartiesten is vervat in het ministerieel besluit van september 2000. Belangrijk daarbij is dat klachten kunnen worden ingediend bij het klachtenorgaan van de beroepsfederaties, als dat tenminste beschikt over een klachtenprocedure die door de minister gelijkwaardig is verklaard. Klachten over erkende theaterbureaus kunnen eveneens worden ingediend bij de afdeling Migratie en Arbeidsmarktbeleid.

Ik wil het in mijn vraag voornamelijk hebben over de missverkiezingen. Er is een wildgroei van dergelijke verkiezingen. Zo zijn er verkiezingen voor Miss Traffic Center, Miss Bips, Miss Vlaanderen, Miss Diamant, enzovoort. Er wordt op een creatieve manier omgegaan met dezelfde doelgroepen.

Mijnheer de minister, eenieder kan een missverkiezing organiseren, ook u of ik. Dat geldt ook voor die met een landelijke uitstraling. Ik wil nu niet de discussie openen over de uitverkiezing van de Miss Leieprinses van deze of gene gemeente of gehucht. Dat is folklore. Mijn vraag gaat over de goed georganiseerde activiteiten zoals die voor Miss Belgium, Miss Belgian Beauty, enzovoort. Die mogen niet worden ondergraven door een wildgroei in de sector.

Slecht georganiseerde en niet eerlijk verlopende verkiezingen maken de markt kapot. Vaak worden de organisaties over dezelfde kam geschoren. Dit is nadelig voor degenen die op een professionele manier werken. Vaak blijkt dat beloofde prijzen niet worden uitgereikt. De prijzen worden gebruikt als lokmiddel. Sommige organisatoren doen ook oneerbare voorstellen aan de meisjes.

In december 2000 was er in Oudenaarde bijvoorbeeld een 'Mister Obelix'-verkiezing. De winnaar kreeg een Mercedes van de A-klasse. Vanwege een faillissement werd de prijs echter nooit uitgereikt. Er zijn nog andere voorbeelden. De kandidaten voor de Miss Traffic Center hebben nooit een reglement gezien. Er was onverwacht een ex aequo. Eén van de twee kreeg de prijs en de andere niet. Dat zorgt voor spanningen.

Het zou al een stap vooruit zijn indien de kandidaten achteraf de beoordeling zouden mogen inkijken, want meestal kan dit niet. Bij mijn weten zijn er maar één of twee organisaties die toelaten om de juryverslagen en de motivering in te kijken. We zouden ervoor moeten zorgen dat de indruk van partijdigheid wordt weggenomen.

Een ander belangrijk probleem is de televoting. Het is belangrijk dat men die resultaten zou kunnen controleren. Het is natuurlijk gemakkelijk te zeggen dat kandidaat x zoveel stemmen heeft behaald en kandidaat y zoveel. We moeten daarover duidelijkheid creëren zodat een aantal geruchten uit de wereld worden geholpen. Degenen die een professionele organisatie verzekeren, moeten worden beschermd.

Mijnheer de minister, ik verwees reeds naar de problematiek van de erkenning van het theaterbureau. In welke mate werden uw diensten reeds geconfronteerd met klachten zoals ik daarnet formuleerde en welke gevolgen kunnen hier aan worden gegeven? Waarom worden organisatoren van missverkiezingen met een landelijke uitstraling niet onderworpen aan een regelgeving die gelijkaardig is als die voor erkende theaterbureau's? Ik denk bijvoorbeeld aan het invoeren van labels.

In welke mate wordt controle uitgeoefend op de organisatie van missverkiezingen, vooral ter bescherming van de kandidaten? Wordt eventueel een licentiesysteem voor de professionele organisatoren van missverkiezingen niet opportuun geacht, gezien de actuele situatie, namelijk een wildgroei aan verschillende initiatieven en diverse misbruiken?

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, de titel van de vraag is een beetje misleidend, want het debat gaat breder dan de titel laat vermoeden. Ik zou toch willen opmerken dat er een zeer groot verschil is tussen theaterbureaus, die werken met artiesten, en missverkiezingen, die werken met occasionele deelnemers. Misschien bestaan er wel professionele deelnemers aan missverkiezingen, maar de doelgroep is in ieder geval heel verschillend.

Binnen de bevoegdheid van de minister is een bepaalde regelgeving misschien wel noodzakelijk, maar ik zou toch een element willen aanhalen dat aansluit bij een andere bevoegdheid van de minister, namelijk toerisme. Ik ben afkomstig van een kustgemeente, en heb relatief veel contact met organisatoren van allerlei missverkiezingen. We hebben onder meer contact gehad met de organisatoren van de verkiezingen van Miss België en Miss Belgian Beauty. Volgens mij maken zij hun eigen reputatie en kan men op de markt heel snel de malafide van de bonafide organisatoren onderscheiden. Ik heb de indruk dat zowel deelnemers als pu-

Loones

blik wel weten wie kan worden vertrouwd en wie niet.

Het zou jammer zijn dat men allerlei andere activiteiten onmogelijk maakt. Er zijn vele niet-professionele organisatoren die nochtans zeer verdienstelijke organisaties hebben, maar dan in de sfeer van folklore, toerisme en evenementen. Bij ons wordt bijvoorbeeld elk jaar een Mieke Garnaal verkozen, en ik zou betreuren dat die verkiezing wordt onderworpen aan een aantal voorwaarden. Vroeger was er ook de verkiezing tot Miss Cosmos, waardoor Lolo Ferrari een bekendheid werd en ook de uitstraling vergrootte van de prachtige Camping Cosmos. Men mag al die verkiezingen niet gelijkshakelen en met te veel regels een aantal initiatieven onmogelijk maken.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik ben in ieder geval gemotiveerd om na te gaan welke mijn bevoegdheid in deze zaak is.

Het verhaal kent toch ook een ernstige kant. In eerste instantie heb ik bij de inspectie nagevraagd of er weet was van klachten. De inspectie zei van niet, omdat ze enkel bezig is met arbeidsbemiddeling.

Uit de vraagstelling maak ik op dat er een vraag is naar reglementering, enerzijds voor het beschermen van personen en anderzijds voor het afbakenen van bepaalde vormen van activiteiten of markten. Dan moet worden beslist wat we effectief wensen te doen. Er moet volgens mij namelijk een onderscheid worden gemaakt tussen de missverkiezing zelf en het gevolg ervan. Na de verkiezing is er wellicht de mogelijkheid tot een vorm van activiteit die effectief overeenstemt met de activiteiten van een theaterbureau. Als een winnares van een missverkiezing zich inschrijft voor verschillende opdrachten en een opening of een presentatie doet, dan komt arbeidsbemiddeling op de proppen. Als men een analyse maakt, moeten er twee vormen van activiteiten in rekening worden gebracht. Uw vraag, mijnheer Decaluwe, is voor mij de aanleiding om na te gaan wat er na de miss-verkiezing gebeurt. Wat doet een bureau dat een missverkiezing organiseert met de winnares ? Welke activiteiten exploiteert het en gebeurt dat met de nodige vergunningen ? We zijn dat nog nooit nagegaan omdat zoiets als relatief onschuldig werd beschouwd. Het feit dat deze vraag wordt gesteld,

wijst erop dat er problemen bestaan inzake de concurrentie tussen de bureaus voor missverkiezingen en de activiteiten waarop missen worden afgevaardigd. We zullen die problemen met de inspectie bespreken.

De missverkiezing op zich is een activiteit die door een andere autoriteit moet worden geregeld. Ze is net zoals de organisatie van een concert onderworpen aan verschillende reglementen. Het gaat dus niet over de missverkiezing op zich, maar over wat er met de resultaten daarvan gebeurt. Vanaf daar beginnen de problemen van het al dan niet correct tewerkstellen van personen.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Het is belangrijk om ervaringen uit te wisselen met de sector en om in overleg met de sector voorstellen uit te werken. Er is een wildgroei en er zitten malafide organisatoren tussen. Kan er niet worden gezocht naar een licentiesysteem of een label ? Er moet een vorm van erkenning komen, vooral ter bescherming van de kandidaten. Kunnen de Belgische of Vlaamse kleuren te pas en te onpas worden gebruikt ? Misschien zou het goed zijn om het probleem samen met minister Anciaux te onderzoeken.

Minister Renaat Landuyt : In de zaken die u hebt genoemd, zitten er inbreuken op de wet op de handelspraktijken, er zitten zelfs strafrechtelijke inbreuken in. De vraag is wie welke klacht indient. Er is enerzijds bezorgdheid voor de bescherming van de deelnemers aan missverkiezingen, anderzijds is er bezorgdheid voor het correct functioneren van de organisatie. De wet op de handelspraktijken is een federale materie. Wij moeten nagaan welke organisaties in aanmerking komen voor arbeidsbemiddeling.

De markt moet worden beschermd met de spelregels die er zijn. In de voorbeelden die u hebt aangehaald, zijn er aanwijsbare gevallen van oplichting tegenover individuen, en inbreuken op de wet op de handelspraktijken tegenover concurrenten. De oplossing ligt niet altijd in het reglementeren van een beroep, maar in het juist toepassen van de regels die er bestaan. Ik ben bereid om met de sector rond de tafel te zitten en na te gaan wat we kunnen doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de nood aan controle op timesharingbedrijven

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de nood aan controle op timesharingbedrijven.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag is een gevolg van het faillissement van een timesharingbedrijf. Dat faillissement zou volgens de curatoren frauduleus kunnen zijn.

Op de keper beschouwd verkopen timesharingbedrijven vakantie. Het is niet de eerste keer dat er met timesharingbedrijven moeilijkheden zijn. Reisbureaus en toeroperators zijn gereguleerd en ter bescherming van de consument terecht streng gereguleerd. Timesharingbedrijven, die nochtans ook in de toeristische sector actief zijn, vallen buiten die reglementering. Dat is dus een valse vorm van concurrentie. Mijnheer de minister, kunt u eventueel maatregelen nemen om een controle en een labeling door te voeren op deze timesharingbedrijven ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Zoals de vraagsteller zelf aangeeft, kan ik reglementerend optreden wanneer timesharing neerkomt op de activiteiten van een reisbureau. Naar aanleiding van faillissementen en problemen de voorbije zomer hebben we heel onze reglementering terzake herzien. Nu zijn we, na alle adviezen, vrijwel klaar met een voorontwerp van decreet tot aanpassing van de reglementering van reisbureaus, om versneld te kunnen optreden in het geval van een faillissement, in het belang van de consument. Timesharing op zich kan ik niet regelen. Het is uitkijken naar de concrete handelingen gesteld door een organisatie. Het komt erop neer dat we bekijken of ze de correcte vergunning hebben als reisbureau.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar eigenlijk blijf ik wat in de kou staan. Het timesharingbedrijf

op zich valt immers nog steeds buiten de reglementering.

Minister Renaat Landuyt : Het is niet omdat een bedrijf zich zo noemt dat het een timesharingbedrijf is zoals dat zou moeten zijn. Voor ons is qua reglementering belangrijk dat een bedrijf de vergunning heeft van een reisbureau zodra het handelingen stelt die handelingen zijn van een reisbureau. We kijken dus waakzaam toe. Naar aanleiding van voornoemde gevallen gaat de inspectie des te waakzamer na of bepaalde organisaties zich niet verschuilen achter de dekmantel van reisbureau. Van de genoemde organisaties heeft er één zelfs getracht een reisbureau over te nemen. De organisatie dacht daardoor een vergunning te hebben, maar zelfs bij een overname wordt de vergunning opnieuw bekeken. Na sommige voorvallen van vorige zomer, die niet eens plaatsvonden in ons gewest, heb ik de maatregel genomen om een analyse te maken van de reglementering, zodat we sneller kunnen optreden. Ook zijn er twee bijkomende inspecteurs aangesteld om de reisbureaumarkt te verkennen. Zodra dit bedrijf handelingen van een reisbureau stelt, is het voor ons dus onderworpen aan de vergunningsplicht, en dus controleerbaar en strafbaar.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over VDAB-opleidingen aan gedetineerden, naar aanleiding van de ontsnapping van een gevangene

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over VDAB-opleidingen aan gedetineerden, naar aanleiding van de ontsnapping van een gevangene.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, nauwelijks een week nadat we hier een debatje hadden gewijd aan het VDAB-initiatief om aan gevangenen een opleiding te geven was het al raak. Ik las in de krant : 'Gevaarlijke moordenaar ontsnapt tijdens verlof'. De jongen in kwestie gebruikte zijn verlof om een drukkersopleiding te volgen. Toen we hierover de-

Van Goethem

batteerden verzekerde u ons dat er wel degelijk een systeem bestaat tussen de federale psychologische dienst van de gevangenis, het justitieel welzijnswerk en de VDAB, waardoor erop zou worden toegekeken dat gevangenen die de gevangenis mogen verlaten om een beroepsopleiding te volgen wel degelijk worden gescreend en weinig of geen gevaar voor de maatschappij inhouden. Ondertussen is de man in kwestie opnieuw opgepakt. Dat is tenminste één zorg minder. Maar bij mij rijst de vraag of het wel zo'n goed idee is om gevaarlijke mensen, zelfs al moeten ze maximaal nog maar een jaar uitzitten, zomaar de gevangenis te laten verlaten om een opleiding te volgen. Ik kan me voorstellen dat heel wat opleidingen binnen de gevangenis muren kunnen worden gegeven. Moeten we er niet aan denken om die opleiding aan te passen aan de gedetineerde die een verzoek doet om een opleiding te volgen? Ook vraag ik me af of alle opleidingen zomaar mogelijk zijn. Ik zie het niet goed zitten dat iemand die wordt omschreven als een gevaarlijk moordenaar zomaar buiten mag om een opleiding te gaan volgen. Moeten we dus niet selectiever zijn inzake de mensen die we daartoe uit de gevangenis laten? Indien we te maken hebben met echt gevaarlijke figuren, zou men zich dan niet moeten beperken tot een opleiding in de gevangenis?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, los van dit individuele geval wil ik nog even benadrukken dat wat wij voor gevangenen doen, steunt op de federale reglementeringen en toepassingen. Het is niet de VDAB die iemands mogelijkheid om vrij te komen en dus buitenshuis opleidingen te volgen gaat inschatten.

Wij gaan voort op de bestaande federale procedures inzake vervroegde vrijlating, voorwaardelijke vrijlating, de mogelijkheden om overdag de gevangenis te verlaten en het penitentiair verlof. In het kader van die mogelijkheden doen we in de gevangenis zelf deze mensen, maar ook hun federale begeleiders of begeleiders in het kader van Welzijn, reeds het bijkomende aanbod om gebruik te maken van die VDAB-bijstand. Die komt neer op twee elementen. Ten eerste is er eventueel een WIS-computer in de gevangenis. Ten tweede is er sprake van permanenties in de gevangenis. Wij komen dus terecht in de situaties zoals die zijn ingeschat door de bevoegde federale diensten. Daar kan een foutieve inschatting worden gemaakt, of er

kan een ongeluk gebeuren, zoals dat blijkbaar hier het geval was. Ik wil trouwens opmerken dat de omschrijving in de kranten niet met de realiteit overeen blijkt te stemmen, met alle respect voor die kranten. 'Gevaarlijke moordenaar' was meer dan een overdrijving. Het ging weliswaar over iemand die was veroordeeld voor feiten inzake het beëindigen van iemand anders leven, maar daarom kon hij niet zomaar worden bestempeld als een gevaarlijke moordenaar. Dat is een vrije interpretatie van de journalist. Feit is wel dat de gevangene zich niet heeft gehouden aan de voorwaarden opgelegd in het kader van de federale problematiek die daar aanwezig was. In het kader van die problematiek kreeg hij de mogelijkheid om opleidingen te volgen, zoals we die nu in diverse gevangenissen aanbieden, op een zeer succesvolle wijze. Het resultaat is dat mensen nu vrijkomen en onmiddellijk aan het werk kunnen, waardoor iedereen zich vrijer voelt.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik meen te hebben begrepen dat u helemaal geen invloed hebt op de personen die vanuit het federale systeem naar de VDAB worden gestuurd. Eigenlijk kunt u er niets aan doen. U wordt bij wijze van spreken opgescheept met sommige mensen.

Minister Renaat Landuyt : U zou de situatie moeten aanklagen op het federale niveau, omdat er daar eventueel geen sluitende bewaking zou zijn, of geen correcte inschatting van de risico's verbonden aan een tijdelijke of voortijdige vrijlating. Vanuit onze bevoegdheid geven wij alleen een extra aanbod. Er is nu niet alleen Welzijn, met het justitieel welzijnswerk, dat tussenbeide komt, er zijn ook de VDAB-instanties om de mensen te helpen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Er is één zin in de vraagstelling van de heer Van Goethem die ik niet begrijp. Er staat: 'De ontsnapping duidt niet direct op iemand die een plaats in de maatschappij wil innemen'. Ik vind dat een contradictio in terminis: die persoon kan zelfs niet wachten om die plaats in te nemen. (*Gelach*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over eventuele steun aan informatiecampagnes van PWA's

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over eventuele steun aan informatiecampagnes van PWA's.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, het Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap van Zemst brengt een infoblad en een jobkrant uit, omdat veel werklozen de PWA zelfs niet eens kennen. Bovendien is het de bedoeling laaggeschoolde werklozen te bereiken. Voor veel mensen met een lage scholingsgraad is het gebruik van computers en internet nog een te hoge drempel om te overschrijden.

Graag vernam ik, mijnheer de minister, of u dit initiatief zult steunen en meer bepaald zult uitbreiden naar heel Vlaanderen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de PWA's zijn initiatieven van de

RVA. Vanuit Vlaamse zijde wordt voortdurend herhaald dat dit een Vlaamse bevoegdheid zou moeten zijn. Ik deel de praktische invalshoek van de vraagsteller dat hier de bevoegdheid van België niet in vraag moet worden gesteld. Er zijn mensen die op het vlak van Vlaamse autonomie meer op de principes staan dan u en ik – doch dit terzijde.

In Vlaanderen zijn er de werkwinkels die alle mogelijke initiatieven inzake arbeidsbemiddeling coördineren. Daartoe behoren ook de PWA's. Waar er een werkwinkel komt, is de PWA één van de essentiële partners.

Uw suggestie is dus al realiteit waar er een werkwinkel bestaat. Ik herhaal dat sommige meer Vlaamsgezinden dat niet zo goed vinden. Ik dank u alvast voor uw steun in deze aangelegenheid.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : We moeten er dus dringend werk van maken dat de PWA ook een Vlaamse bevoegdheid wordt. *(Gelach)*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.17 uur.*
